

[Anker Lau.]

— som jeg også omtalte ved første behandling — indeholdt en række imødekommeiser over for det, som vi foreslog sidste år uden held. Hertil kommer, at den højtærede minister nu er gået med til helt at ændre formuleringen af § 4, der indeholdt nogle uklare retningslinjer for administrationen. Det vigtigste her er, at det igen i den nye lov, som det stod i den gamle, slås fast, at importen skal gøres så stor som mulig under hensyn til betalingsbalancen, og at der skal tilstræbes en rimelig konkurrence på det danske marked.

Om administrationen siges det i betænkningen, at man ikke stiler imod væsentlige ændringer i de for tiden gældende fordelingsprincipper.

Formålet med den del af ministerens forslag, som altså nu er udgået, har der i øvrigt ikke været uenighed om, men uklarheden har ganske naturligt fremkaldt en vis frygt for, at man nu, da vi står over for en afvikling af alle restriktionerne i kraft af det europæiske fællesmarked, muligvis ville vende op og ned på det hele og indføre helt nye principper.

Den højtærede ministers formål med sit forslag var jo at prøve på at komme sofaimportørproblemet til livs og at hjælpe nye og unge importører frem. Dette er der ikke uenighed om, og det kan også gøres på grundlag af de hidtidige principper.

Man er endvidere gået med til at opretholde folketingsudvalget, som vel nu må hedde folketingets valutaudvalg, i sin hidtidige form, og et flertal i udvalget skal altså også i fremtiden godkende eventuelle tilbageførsler fra fri til bunden liste samt eventuelt nye rationeringer. Endvidere har man, hvad vi også har lagt vægt på, udvidet ankefristen i § 12 til 4 uger, og bestemmelsen om, at de erhvervsdrivende i visse særlige tilfælde kan gå direkte til domstolene, er gensat i loven. Endelig er dens løbetid nedsat til 1 år.

Jeg takker for den således viste imødekommenhed på disse områder. Imidlertid er loven stadig væk en bemyndigelseslov, og vi lægger derfor mindre vægt på lovens tekniske udtryk end på at få fastslået, hvilke retningslinjer for dens administration den højtærede minister kan og vil acceptere. Det

vigtigste har for os været to ting: at sikre den fortsatte liberalisering og at hindre, at loven bruges til beskyttelse uden rimelig forbindelse med valutariske formål, og om disse ting har vi diskuteret længe i udvalget.

Angående liberaliseringen har den højtærede minister ikke kunnet gå med til en klar liberalisering op til de 90 pct., som vi har ønsket, af hensyn til usikkerheden om de europæiske markedsplaner, men han har givet tilsagn om en fortsat frigørelse af indførslen, dels ved friere bevillingsudstedelse, dels ved regionalisering af de handelspolitiske varer. Således som situationen er, har vi ment at måtte nøjes med disse tilsagn, da vi ikke ønsker at skabe vanskeligheder i de kommende Europaforhandlinger, selv om jeg må tilstå, at jeg ikke tror, at betænkkelighederne hos den højtærede minister er særlig velbegrundede.

Med hensyn til beskyttelsen er det derimod ikke lykkedes at finde en formulering, som vi kunne enes om, og som helt dækker det, vi mener. Jeg er naturligvis klar over, at enhver importbegrænsning i følge sin natur er en beskyttelse af den hjemlige produktion og dens omkostninger. På den anden side er vi vel også alle sammen klar over, at beskyttelsen ofte er den helt afgørende begrundelse for at holde billigere varer uden for landets grænser. Her står både politiske og erhvervsmæssige interesser skarpt over for hinanden, hvad naturligvis også er kommet til udtryk i udvalget. Hvis man kunne se bort fra denne strid, tror næppe nogen på denne lovs valutariske virkninger. Teoretisk kan det se meget godt ud, men i praksis erkender også den højtærede minister, at beskyttelsen er det, der har voldt de store vanskeligheder.

Nu forekommer det mit parti, at det netop på det nuværende tidspunkt er af vigtighed, at den produktion, der ikke er konkurrencedygtig, får en kraftig henstilling om, at nu må den se at blive det, og de såkaldte askebægerindustrier, som kun kan leve under importforbud, må afvikle deres virksomhed og overføre kapital og arbejde til virkelig konkurrencedygtige virksomheder med Europamarkedet for øje. Vi mener ikke, at dette overalt skal gøres fra i dag til i morgen, men der må begyndes på det. Derfor har vi lagt stor vægt på denne side af lovens